



Mevrouw Karimi (PvdA)

© M. Sablerolle – Gouda

eens andere koek dan die van de heer Verhagen. Europa voor de Europeanen! Ik hoop overigens dat de heer Janssen van Raay denkt aan een Europa groter dan het Europa van de Vijftien. Het debat daarover moet echter elders worden gevoerd. Hij heeft mij nog een zeer ingewikkelde juridische vraag gesteld. De heer Janssen van Raay is een diepgravend jurist en als niet-jurist durf ik niet al improviserend een antwoord te geven, maar ik zeg hem toe dat het komt. Ik zie mijn ambtenaren al wijzen en dus is het waarschijnlijk al opgesteld. Ik zal het u dan schriftelijk doen toekomen, mijnheer de voorzitter.

Mevrouw **Karimi** (GroenLinks): Is Nederland, wanneer er eventueel een militaire aanval plaatsvindt, als gastland verantwoordelijk voor de fysieke veiligheid van het Internationaal Strafhof?

Minister **Van Aartsen**: Die situatie zal zich niet voordoen. Laten wij hier nu niet praten over wat de situatie zou kunnen zijn. Wij zitten namelijk niet aan de Utrechtse of de Leidse universiteit om een leuke discussie te voeren over wat er zou kunnen gebeuren. Ik vind niet dat een minister van Buitenlandse Zaken, zelfs niet een van een paarse regering, daar zo maar op kan ingaan.

Mevrouw **Karimi** (GroenLinks): Het was een heel concrete vraag, namelijk of Nederland als gastland verantwoordelijk is voor de veiligheid van het Internationaal Strafhof of niet.

Minister **Van Aartsen**: Wij zijn verantwoordelijk voor de richtige uitvoering en de bescherming van alle activiteiten die rond het Strafhof plaatsvinden.

De heer **Janssen van Raay** (LPF): Misschien kan in het schriftelijke antwoord meegenomen worden het precedent dat president Roosevelt in 1943 de Franse eilanden voor de oostkust van Canada militair wilde bezetten, waarop generaal De Gaulle aan de beschermende kustartillerie de opdracht gaf om het vuur te openen op de Amerikaanse oorlogsschepen, die vervolgens door een woedende Roosevelt werden teruggetrokken.

Minister **Van Aartsen**: De komst van het antwoord zal daardoor iets worden uitgesteld, maar ook dit precedent willen wij daarin meenemen.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Zoals afgesproken, zullen wij dadelijk over de ingediende motie stemmen, evenals over

de motie die gisteren is ingediend bij de interpellatie-Kant.

De vergadering wordt van 15.30 uur tot 15.40 uur geschorst.

Aan de orde is de **stemming over een motie**, ingediend bij de interpellatie-Kant over **wachtlijsten in de zorg**, te weten:

- de motie-Kant c.s. over wachttijden voor kankerpatiënten (28421, nr. 1).

(Zie vergadering van 12 juni 2002.)

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks en de PvdA voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties er tegen, zodat zij is verworpen.

Aan de orde is de **stemming over een motie**, ingediend bij de interpellatie-Karimi over de **American Service Members' Protection Act (ASPA)**, te weten:

- de motie-Karimi c.s. over de bezorgdheid van de Kamer en het voorkomen van een eventuele bekrachtiging van de wet (28437, nr. 1).

(Zie vergadering van heden.)

De **voorzitter**: Ik constateer dat deze motie met algemene stemmen is aangenomen.

De heer **Koenders** (PvdA): Voorzitter. Deze motie is unaniem door de Kamer aangenomen. Het betreft een wet die op het ogenblik nog in bespreking is in het Amerikaanse Congres. Ik zou het op prijs stellen als de Kamer, misschien via u als voorzitter, deze motie ter kennis brengt van het Amerikaanse Congres. Zij zijn namelijk degenen die hier verder over moeten beslissen.

De **voorzitter**: Ik stel voor om in dit geval, aangezien het gaat om een motie die inhoudelijk niet alleen aan de Nederlandse regering is gericht – dat is namelijk bij iedere motie het geval – maar ook indirect aan onze collega's in het Amerikaanse Congres, te voldoen aan het verzoek van de heer Koenders en de motie door mij aan het Amerikaanse Congres te laten sturen.